

Deák László Sándor

35

Kedves kis gyermekvers

V.
D 33

GYERMEKKÖNYVTÁR

Deák László Sándor

35

Kedves kis gyermekvers

2023

Ajánlás Deák László Sándor 35 kedves kis gyermekvers című mesekönyvéhez

*Szeretted az állatokat, szeretnéd tudni, hogy hogyan élők a mindennapokat,
milyen nehézségekkel kell megküzdeniük? Hogy ők is ugyanúgy örülnek,
sírnak, félnek és remélnek? Akkor feltétlenül olvasd el ezt a könyvecskét!*

*Nagy öröm számomra, hogy ajánlíhatom Deák László Sándor mesekönyvét a
kedves Olvasóknak!*

*László régóta Kazinci Klub oszlopos tagja, verseivel már évek óta
megörvendezteti csoportunkat, és rajongóit. Könnyen megtalálta saját hangját,
azokat a témákat, amelyekben megmutathatja tehetségét. Most verses meséit
tárja elénk ebben a könyvecskében.*

*Gondolkodásmódja, érzékenysége megmutatkoznak verseiben és meséiben. A
könyvben betekintést kapunk az erdei állatok mindennapjaiba, a természet
változásába, megjelennek gyermekkorunk meseátiratai és a magyar ősmesék
állatai, csodanépe is.*

*Kalandos történetei könnyen érthetőek, kedves állatszereplői megbabonázzák
az olvasót. Történetei fejlesztik a gyerekek értékrendjét, segíti őket a világ
megismerésében és megértésében. Rajtuk keresztül közvetíti a klasszikus
értékeket és fejleszti az érzelmi intelligenciát.*

*Könnyed, derűs szövegei kellemes kikapcsolódást nyújtanak egy-egy estén, és
nem csak a gyerekeknek.*

*Remélem, hogy e mesekönyv Olvasói megkedvelik László meséit, egyéni
látásmódját, szóhasználatát.*

*A mesék mellett élvezhetjük László lánya Micsik Vivien saját készítésű színes
rajzait, a grafika pedig Majercsik János festőművész alkotása.*

*Gratulálok ehhez a kis könyvhöz, és remélem, még sok mesét olvashatunk
Lászlótól.*

*Biztos vagyok benne, hogy kedvenc meséjét, és szereplőjét mindenkj megtalálja,
és ajánlani fogja barátainak, ismerőseinek.*

Ajánlom minden kisgyermeket nevelő család polcára.

... én már alig várom, hogy a következőt olvashassam.

*Sz. Pál-Kutas Orsolya
Kazinci Klub elnök.*

Köszönet nyilvánítás.

Meg szeretném köszönni mindazoknak akik ennek a verseskönyvnek az összeállításában segédkezet nyújtottak.

Felkértem lányomat, hogy eme könyv képanyagát készítse el, így a gyermekversek mellett szereplő illusztrációk

*Micsik Vivien
kézügyességének szépségei.*

A Mókusok, Tavasz című vershez szánt képet régi kedves barátom

*Majercsik János festőművész
nekem szánt alkotásai közül választottam.*

A lektorálási munkát és az ajánlást pedig kedves alkotótársam és barátom

*Sz Pál-Kutas Orsolya költőnő
végezte.*

Kazincbarcika, 2023. április 10

*Deák László Sándor
költő*

Kászka /mese/ 42.

*Élt egyszer valahol egy medve.
Nagyon szerette a nyalánkságokat,
Főként a málnát és a mézet.
A medve tudta, hogy a tisztás közepén van egy csapda,
De azt még nem is sejtette, hogy az ő kárára.
Történt egyszer, hogy sétára indult.
A levegőben finom méz és málna illatot érzett.
Ment-ment az orra után.
És egyszer hopp, meg bumm. És jajongott.
Észre vette, hogy a sok finomság itt rejtőzik,
De közben szétnézett és azt is meglátta,
Hogy beleesett a mély csapdába.
Sebaj - gondolta, s megette a finomságokat,
De kímászni már nem tudott.
Arra járt a nyúl és meghallotta a jajveszékelést.
Oda ment a gödör szájához és mit lát,
A medve kucorog a gödörbe.
Szaladt a nyúl a rókához,
De az sem tudott segíteni bármilyen okos is volt.
És még máig is ott csücsülne a gödörbe,
Ha egy szép medve lány ki nem húzta volna belőle.*

1984. február 21.

Történet két pici mókusról.

Az ősz és a karácsony 375.2.

*Késő ősz van, ahonnan itt a mesémet most elkezdem,
Mindenkinek nagyon fog tetszeni, tiszta szívből remélem.
Már lehullottak az erdőben a fákról a szép színes levelek,
Melyek olykor varázslatosan érdekesek és gyönyörűek.*

*A természet ismét kezdi, azt a színdarabot játszani,
Amit egy éve abba hagyott, mert új darabot kellett vállalni.
És elfött a premier ideje, megint itt van a változó ősz hidege,
Mely gyümölcsöt érlel és felkészít a pihenésre, a fagyra, a télre.*

*A mókus családnál nagy az öröm, valóra vált a szülők álma,
Mert kora ősszel mókus mama fiú ikreket hozott a világra.
Nagy boldogság a két kicsi lurkó, mert szépen fejlődnek, nőnek,
Huncutul pajkosak és kedvesek, szemük fénye a szülőknek.*

*Aranyosak és életre valóak a kis virgonc rosszcsont srácok,
Anyukájuk féltő, tág szemekkel állandóan figyel rájuk,
Apa az erdőt járja szüntelen, gyűjtöget, keresgél a családnak,
Mikor mi jut enni a párjának és két kicsi eleven fiának,*

*De rajtuk kívül az erdőben minden állat, éli a megszokott életét,
Gyűjtöget, vadászik, üldöző és üldözött, sem kerülheti el a végzetét.
Mindenki szorgosan készül a hosszú és általában nagyon hideg télre,
Mert hiszen nem más, mint maga az élet és a túlélés a tét elvégre.*

*Már nem azok a lágy szellők fújnak, mint azelőtt a forró nyáron,
Hidegek az éjszakák, s hűvösek a nappalok, ez már nem álom.
Vastag barna színű avar takarja, a nedves és nyirkos földet,
Az erdő, mint egy elátkozott világ, már más, hűvös és ködös lett.*

Csak néhány állat kószál céltalanul, ki-ki azt gyűjtöget,
No lám, ott két süni néhány lehullott vadalmát szed.
Szedik a makkot, bogyókat s a leveleket, mindenki élelmet tétre,
Meg kell tölteni az éléskamrákat és magtárakat valahára végre.

A róka családnál nem ilyen az élet, ők ugyanis hússal élnek,
Mikor, hogy esik a szerencse, hol több, hol kevesebb jut egynek,
Néha napján akad egy sütkérező gyík, vagy egy kakas a faluból.
De ez már nem tetszik az embernek, ezért utána lő a puskából.

Egy-két őz lassan baktat, zöldellő friss fű után kutatnak,
De kevés az élelem, így másfelé keresgélve odébb ballagnak.
Ott is eszegetnek, hát beérik azzal, ha nem többel, pár fűszállal.
Mert hiszen a kevés is több a semminél, s az est rájuk így talál.

*Majd vaddisznó töri meg az erdei csendet a dagonyázónál,
Hangosan lomol, keresgél, fülel s közben mozdulatlan vár.
De mivel kevés az ízletes makk s gyökér, így lassan odébb áll,
Megpróbálkozik máshol is, a következő sáros pocsfolyánál.*

*Mókus papa szedi szaporán a fáról s a földről a diót, a mogyorót,
Már tartalékol télére is valami táplálón finomat és valami jót.
Családja közeli jövőjére gondolva, ezért nagyon szorgalmas,
Odújának raktárját megrakja, kincs ez számára, ami hatalmas.*

*A gyermek mókusok Miki és Muki is néha elkísérik az öregot,
Ők is gyűjtögetnek a játékos ugrabugrálás között egy keveset.
Papájuk is nagyon figyel fiaira, hisz veszélyes is lehet idekint,
De amikor a két gyerek játékba hívja, ő óvatosságból legyint.*

*Azám, hopp, lá, ott szalad egy nyúl, csípőjére teszi a kezét,
És bölcsen így szól: Télére üresen senki sem hagyja a fészket,
Megyek hát, a közeli földekről hozok egy kis répa csemegét.
S eszes mondata után, neki lódul, hogy beváltsa bölcseletét.*

*Néhány hét után itt a tél, és nagypelyhekben hull a fehér hó,
És nemsokára jön az erdő lakóihoz is a nagyszakállú télapó.
Hoz a jóknak egy-két kedves finomságot, a rosszaknak virgácsot,
S egy kis örömmel meglepi, megörvendezteti a mókus családot.*

*A két kis virgonc nem hallgat anyjuk féltő átgondolt szavára,
Kirohannak a meleg szobából a hűvösebb s kisebb konyhába.
Gyors öltözködés után onnan egy lépés az ajtó s egy ugrás,
S máris betemeti nyakig őket a fehér hó, mely olyan dunnás.*

*Miki és Muki a két nyakig havas boldog mókus gyerek,
Nagyon, de nagyon szeretik a még sohasem látott telet.
Imádnak a puha tiszta hóban ugrálni, s hólabdával dobálni,
Fehér pelyhei közt szaladgálva s kergetőzve fogócskázni.*

*Az egyik innen a másik meg onnan, görgetik a kicsike hógolyót,
S máris nehéz hólabda lett, így készül a nagy mű, egy hó morgó.
Egy szép hegyes sárgarépa két megtermett makk meg egy sétatot,
Kész az óriás hó emberke, s lábasból kap egy piros kalapot.*

*Kacagva nevet a két kicsi s bohó mókus, játszanak boldogan,
Örülnek vidáman az érintetlen hónak, s rohangálnak gondtalan.
S hemperegnek egy jót s hó angyalt készítenek a széttúrt havon.
S a hó csata hevében hógolyóval hajigálják egymást nyakon.*

*Mókus mama őket a meleg szoba egyik ablakából figyeli,
Két pici gyermekének téli viháncoló örömét lélekben ő is átéli.
De Miki és Muki fürge játékát már egyre nehezebb követni,
Mégis anyai féltő tekintetét róluk egy percre le nem veszi.*

A két mókuska elfáradt a játékba, s kullognak merő vizesen haza,
Ruhájukat átáztatva a bundájukba is bele olvadt a tél hideg hava.
Anyukájuk várja őket a bejáratba és rajtuk egyet mosolyog,
A két nedves gyerek ennyi élményt átélve most nagyon boldog.

Leszáll hirtelen a korai téli este az erdőre korom sötéten,
Mire elkészülnek végre a lefekvéshez, késő van már egészen.
Anyuka s apuka a karácsony ünnepére díszes fenyőt öltöztet,
A két fáradt gyerek az álom mezején hempereg, s csodát szövöget

Reggel ébredés után nagy az öröm, ez az első karácsonyuk,
Nem láttak még ilyen hihetetlen szép fenyőfát, elállt a szavuk.
Áll a finomságokkal, s édességgel felöltöztetett szép díszes fa,
S a hosszú éjjelen leszállt a mennyből az ajándékozó angyalka.

Most már igazán boldog a mókus család apraja s nagyja,
S épp úgy e szép tölgyes lombhullatóerdő összes lakója,
Mert mindenkinek ma van a világon a szeretet napja.
Karácsony, az öröké áradó szeretett ünnepe van ma.

1987. december 01. Átírva: 2012. július 01, 05.

Mókusok. A tavasz 431.

*Olvad már lassan a téli hótakaró,
S az odu ablakában görnyed a csoki télapó.
A melegtől csepegnek a jégcsapok,
És olvadnak a gyönyörű jégkristályok,*

*Elvonult a hideg immár,
Nincs többé zúzmara és jégvirág már.
A gyászos és szomorú holt tájon,
Lassan megindul az élet, elmúlt a téli álom.*

*Pici patak siet a hegyekből,
S kicsit ki is lép a medréből.
Lát ni a barnás falevelek között,
Hogy szép virág és új élet költözött.*

*A két mókus gyereknek furcsa ez,
Nem láttak még ilyet, na és milyen lehet ez?
Szomorúan néznek a tél után,
De édesanyjuk biztatja őket,
Hogy szebb idő jön ezután.*

A fákon lassan rügy pattan,
Az ágakon barka nyílik halkán.
Hírnök virágok illatoznak szerényen,
És elárulják a tavasz jöttét egészen.

Kikéredzkedik a két kis gyerek,
Nem láttak méa ilyen szép kék eget.
A napocska langyosan simogat,
S a szellő még hűs és csíp nagyokat.

Miki virágot szed a mamának,
Muki pipának valót keres a papának,
Hancúrozik a két rosszcsont kölyök,
Nem tudják, hogy veszély leselkedik rájuk örök.

Róka sunyin suhan a fák között,
S összerezzen a két megszeppent kölyök.
Bújnának előre, de ugyan hová?
Spuri fel a fára, s annak is a legtávolabbi ágára.

Lassan tanulják játszva az életet,
S közben megismerik a természetet.
Megismerkednek még sok mással,
Az erdő minden kedves s gonosz lakójával.

Múlnak a napok sorban,
Követni is nehéz a változást így gyorsan.
A rügyből szép zöld levél lesz,
S a virágokból most még éretlen bogyó lesz.

A fű is nőtt, nem is kicsit, óriásit,
S lehet benne bújócskázni órákig.
Virág nyílik, s hervad el,
Madár fütyty száll, s hallgat el.

Mindenhol új ismeretlen arc tűnik fel,
Sok még nem látott állat jön és vonul el.
A két gyerek csodálkozik, nem láttak még ilyet se,
Így az élmények sokasága után hamar eljön az este.

Eddig még meg nem élt élményekkel gazdagon bújnak az ágyba,
S vándorolnak csodálatos képekkel a távoli álomvilágba.
Itt van újra ez a változó és mindég megújuló szép tavasz,
És nem is akár milyen, mert hát tudjuk, hogy nagyon ravasz.

1989. március 10.

Majercsik János Kazincbarcika festőművésznének grafikája

Tücsökzene 485.

Füerdőben hangosan szól a nóta,
Tücsökzenész úr harsányan húzza.
Muzsikájának a dallama fülbe szálló,
És egyre melegebb időt váró.

Hegedűjéből az élet zenéje szól,
Egyszerre vidám, szomorú s dőmol.
Távolból egymásnak válaszolva,
Új és új dal kerül a vonóra.

Hűs szél viszi messzire e szép zenét,
Mellé a Nap sugara adja az élet hevét.
Fűszál tövéből szól a nóta,
A kis fekete zenész egyre csak húzza.

Ciripp, ciripp száll a zene,
És lassan komótosan eljön az este.
S a fáradt zenészek hegedűjüket letéve,
Hamarosan mélyen alszanak füerdő tövébe.

1990. május 11.

A pók buta vágya 1056.

*Egy porcelán jégmadár ül egy porcelán ágon,
Színe oly érdekes kék, mint egy mesebeli álom.
A szekrény sarkán üldögél időt lenül magában,
Néz a szoba világába örök csendes némaságban.*

*Egy pók talált rá magányában, s hogy el ne szálljon,
Pókkötelet szőtt, s a szekrényhez köti, hogy ott álljon.
Így élő horgonykötél köti az élettelen madarat oda,
S a pók már nem magányos, csak végtelenül buta.*

2013. július 27.

Kertem mókusa 1296.

*Bozontos farkával ugrál a diófán,
Egy kis elemózsiát keres csupán,
Kedves kis teremtese kertemnek,
Ez az édes mókuska, kit szeretek.*

*Bárcsak gyakrabban látnám őt,
Ezt a kis mogyoró és dió kedvelőt,
Mindent összeszed, mit ott hagyok,
Cserébe így aranyos látványt kapok.*

2014. december 09.

Madár etetés 1620.

*Kemény hideg időben
hótakaró fedi a földet,
madarak éhezve millióiban,
keresnek étkeket csöppet.*

*Cinege rebben halkán
kifüggesztett étekre,
csipegeti hóviharban
válogatva igényére.*

*Vörösbegy várja,
a lepergő magvakat,
hóba ugrál lába,
feleszi a hullottakat.*

*A két kismadárka
igy összedolgozik,
nem marad kárba
szem se, vele jóllakik.*

*Csíp a hideg keményen,
de ők nem bánják,
kint figyelmesen
az étküket várják.*

2017.január 27.

Egyszer volt hol nem volt 1764.

*Egyszer régen, nagyon régen,
kerek ország kellős közepében,
élt egy hercegnő nagy bánatban,
bezárva csendes toronyszobában.*

*Hírét vette egy daliás herceg,
szíve dobbant s erejével henceg,
majd ő kiszabadítja szíve hölgyét,
megmarkolta kardját s éles törét.*

Elindult hát hetedhét határon,
fehér lovával, csillagokkal szálljon,
vágdatott büs, szépséges hercegnőjéhez,
kiszabadítva megölelhesse a szívéhez.

Megérkezett a várhoz sziklatetőre,
óriási zöld sárkány volt annak őre,
próbálkozott előbb szép szavakkal,
majd éles törrel s hegyes karddal.

De a sárkány a harcot csak állja,
nem rendült meg elszánt csatába,
s a sors úgy hozta aztán végül,
a hercegnő a sárkánnyal kibékül.

*Mit tehet mást a szerelmes herceg,
Visszavonul, s már nem hinceg,
elvesztette a csatát, s a kedvesét,
fájt a vereség, s bánatában haza tért,*

*Otthon, im, levette fényes páncélját,
istállóba kötötte a fehér pej paripát,
kardját törét már barna rozsda eszi,
boldogságát, szerelmét azóta sem leli.*

*S hogy a szép hercegnő sorsa mi lett?
Mosolya édes, de boldog soha ő sem lett,
egyedül él a magas toronyban bánatával,
néha rutinból kártyázik a sárkányával.*

2017. november 17.

Katica Peti és Rózsa Rozál 1777

*Reggel, a harmatos fűszálon,
Katica Peti szép álmából ébred,
nyújtózik felállva négy lábon,
keresi a világban a hajnali szépet.*

*Álmodott egy mesés rózsaszálról,
kert közepén mélyvörös színben,
ki fényben, szélben vidáman táncol,
tüskéitől óvva, hiú öntelt hitben.*

*A kis Katica Peti úgy gondolta,
szépségét kert közepén megkeresi,
rózsaszálát kedvesen ostromolja,
bókjaival, érintéseivel kellőn illeti.*

*El is indult a tág nagyvilágba,
fényes szárnyaival gyorsan repül,
majd jár-kel, sétál a picinyke lába,
délben látja már őt, s szíve feszül.*

*A katicabogár rózsavirágra száll,
csókjával illeti vörös színű kelyhét,
de rózsánk nem szereti, másra vár,
elzavarná kéretlen kis szeretőjét.*

*De Peti nem tágít, őt el nem hagyja,
ígér mindent, szellőt, fényes Napot,
de Rózsa Rozit ez meg nem hatja,
hiába súgja, én leszek őrangyalod.*

*A kis katicafiú nem kell Rózsikának,
pedig szárnyáról díszeit is neki adná,
hét pöttye minden szépsége ruhájának,
csak végre őt, a nőt, szívébe zárhatná.*

*De nem, még így sem hajlik Rózál,
nem kellene pöttyök, se szél, se Nap,
szálljon el Peti, mert ő a kertben áll,
s nem kell neki ilyen tolazkodó alak,*

*Peti látja, s érzi, nem aratott sikert,
kedvessége szeretete lám egyoldalú,
felrebben pöttyeivel, integet a kert,
de szíve mégis kicsit azért szomorú.*

*Rózsa Rózália azóta is a kertben áll,
színe pompázatos, kelyhe méze édes,
még mindég az igazi macsóra vár,
s, hogy érkezik-e, az talán kétséges.*

2017. november 23.

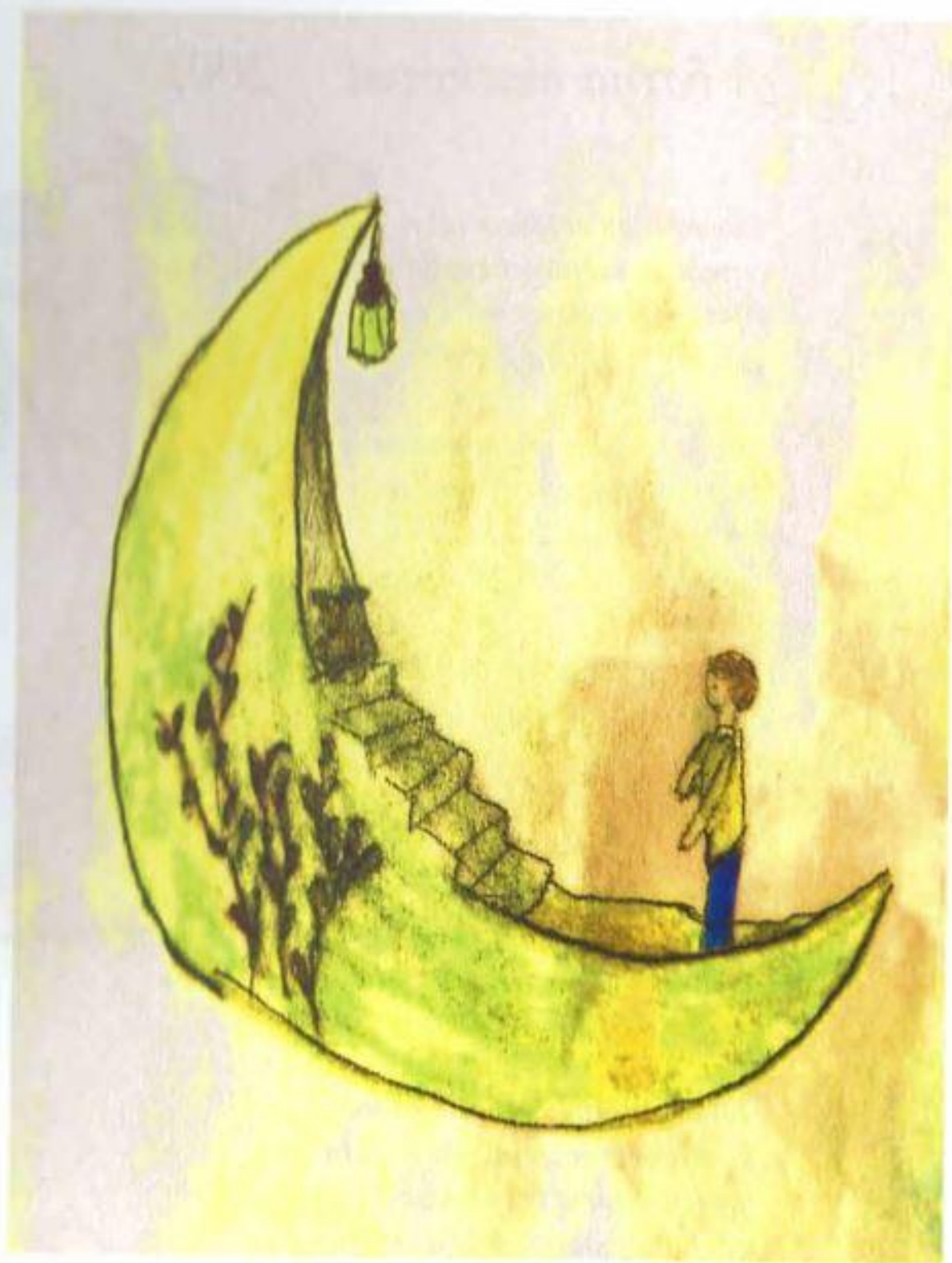
Este a macskómmal 1945

*Szikrázó csillagfényes esten,
mikor a Hold jár fent az égen,
kis barnamackóm vár édesen,
hogy álom menybe átrepítsen.*

*Megölelem szelíd kis lelkét,
szívöröm érinteni e medvét,
kezem fogja így alszunk el,
hát káprázatos kalandra fel!*

2019. május 10

A barna mackóval 2001

*Elmentél az erdőbe sétálni,
természet szépségét csodálni,
friss lélegzetet venni örömmel,
csókolózni az erdei szellővel.*

*Susogott füledbe nyugtatón,
fák ágai integettek fogadón,
bokrok simogattak szelíden,
mohá simult lám csendesen.*

*Láttad a hűs rengeteg lakóit,
rókát, baglyot, huncut nyuszt,
elmondták, jön az erdő fejedelme,
marcona, de kedves barnamedve.*

*Talán picit meg is szeppentél,
éppen most ő is erre sertepertél,
de nem bántad, így megismered,
majd nyújtod feléje a kis kezéd.*

*Találkoztatok, sikerült a randi,
jó volt vele beszélni, jót mulatni,
így lettél társa barna mackónak,
kit, ha látogatsz, örül a csóknak.*

2019. szeptember 08.

A barna macskóval 2 2014.

*Hűvös erdő rengeteg csendjében,
árnyas tisztások selyem fűvében,
kedves virágok nyílnak szelíden,
találkahelyen lágyan idő libben.*

*Találkoztok eme buja szép helyen,
itt álmok ébrednek, csoda szerelem,
úgy döntöttetek el sem váltok soha,
mert felperzseli énedet forró csókja.*

*Szíved dobban, amikor meglátod őt,
karod tárod hű szeretettel az ölelőt,
hozzá bújsz, pihensz bundájában,
lelked nyugalmat lel mellkasában.*

*Ott van a Te otthonod is ahol ő él,
szíved boldog, itt semmitől sem fél,
barna medvéd megvéd im mindentől,
fejedelmében Te lettél szép királynő.*

*Mindenki örül kettőtök egységének,
szíveitek izzó hihetetlen szerelmének,
a huncut nyuszi s a bagoly is mosolyog,
kívánják, mackóddal örökre légy boldog.*

*Együtt éltek, tietek az erdei világ,
nektek virít minden egyes vadvirág,
uradalmában társaként trónján ülsz,
és imádatában végleg megüdvözülsz.*

2019. október 19. Mátraháza

Gomba Terike és Gomba Ferike 2026

*Egy hűvös őszi hajnalon az erdőben,
két élet volt egymás mellett születőben.
Gomba Terike és Gomba Ferike avarból,
pára pólyában szösszenetnyi spórából.*

*A Napocska ébredő fényében cseperedtek,
egymással szemben vidáman szemezgettek,
Vigyorogva, hangosan kacagva, nevetgélve,
serdülő pattanásos fiatalok lettek ebédre.*

*A nap folyamán gyorsan fejlődve nőttek,
s közös kalap alatt élnek úgy döntöttek,
Kicsinyke világító kalapjuk úgy zöldelllett,
majd összefonódva egy kalappá erősödtek.*

*Délutánra csak fokozódott a kedves móka,
elkezdődött a széllel az avar béli bújócška.
Megerősödve álltak most már felnőttként,
nézték egymást, mint szép őszi teremtményt.*

*Sötétedő estére megvénültek öregek lettek,
egymáshoz bújva kalap alatt ejtőztek,
avar közt születtek a reggeli harmatból,
de életük végére a lelkük lett aranyból.*

*Eldobták csipkés zöld világító kalapjukat,
letették a sosem használt kis sétabotjukat,
lábuk megrogyott s földre borultak együtt,
az avar betakarta őket s megállt a szívük.*

*Avar alatt pihen Terike néni s Feri bácsi,
ebben a versikében élnek kedves kis csodái,
életük szépsége egyetlen mesebeli napban,
s az idő tovább libben az erdőben halkán.*

2019. november 13. Mátraháza

Piroska és a farkas 2046

Piroska kicsi lányból megöregedett,
nem talált az erdőben férfisívet,
pedig sokat járt ösvényein keresgélve,
nem jött válasz sok szétszórt levélre.

Középkorú nővé érett a fák között,
szemébe, s szívébe a remény költözött,
talán van párja neki is itt valahol,
utána nem csak az ordas farkas lohol

Hosszú haja lám itt-ott őszbe vegyül,
fülébe nem csak madárcsicsergés repül,
hallja a vén magány örületes sustorgását,
úgy gondolja, majd megvalósítja álmát.

De nem érkezik egyetlen hős férfi sem,
így beadja derekát a farkasnak sebtében,
lám elhiszi, hogy talán boldog lehet vele,
mégis estére mindig könnyes lesz a szeme.

Hát tanulj esetéből, ne csak várd a csodát,
tégy a boldogságért, keresd szíved honát,
valahol mindenkinek van igazi hű párja,
Ki szereti örökre, s az izzó szívébe zárja.

2020. január 11 Mátraháza

Maci Lacika s Etusa 2053.

*Mackó Lackó kérdezi édes párját,
illetné e csókocskával kicsi száját,
szeretne e szőrös mellkasához bújni,
s fülébe szerelmes szavakat sügni?*

*Jön is a válasz párjától, Etuskától,
kiben szerelem macikája iránt tombol,
ha oda tolja arcának száját csókra,
nincs akadály, nem ellensége jönak,*

*Persze hogy bújik kedvese mellkasához,
számolgatva bundájában mézes álmot,
simogatja, csodálva csókolgatja otthonát,
s boldogan ringatja álomba kis kőbakját.*

*Száll a csendes köszönés, jó éjt Kedves,
álmod legyen pihentető, szép fergeteges.
szép álmokat-puszt is kap pir ajakára,
így szenderedik el Ő, s maci bocs párja.*

2020. február 03. Mátraháza

Öleld szorosan 2062.

*Melletted él a te barna mackód,
vele megosztod csendes kuckód,
nagyon szeret téged, úgy imád,
érted mormol az Úrhoz imát.*

*Szeresd lelked társát, mackódat,
öleld szorosan, hints rá csókokat,
rajong azért, ha kényezteted őt,
simogasd mindig a féltő őrződ.*

*Barna tekintete örökké a tiéd,
szíved dobantja meg a szívét,
életének az értelme vagy neki
szerelmét lásd, boldogan rebegi.*

2020. március 29. Mátraháza

Kékszemű róka kutya 2069

*Cuki vagyok és rád nézek,
ha haragszol kicsit félek,
szeress engem, im nagyon,
így lesz mosolygós, derűs az arcom.*

*Ha simizel nagyon szeretem,
ahogy becézgetsz az az életem,
imádj engem és a kék szemem,
ahogy rád irányítom íriszem.*

2020. május 27

Pihenő fekete párduc 2070

*Fatörzsön fekye lógam a víz felé a lábam,
nagyon elégedett vagyok fekete bundámban,
sárga szemem villantom az egész tág világra,
párduc szívem cica lelkemmel mindég cicázna.*

2020. június 01.

Oroszlán pár 2071

*Hozzám bújsz, és én nagyon szeretlek,
vad oroszlán lelkem mellé szívembe teszlek,
kedves cica asszonyom vagy, én ősi király,
sörényem a koronám, mint látod nem silány.*

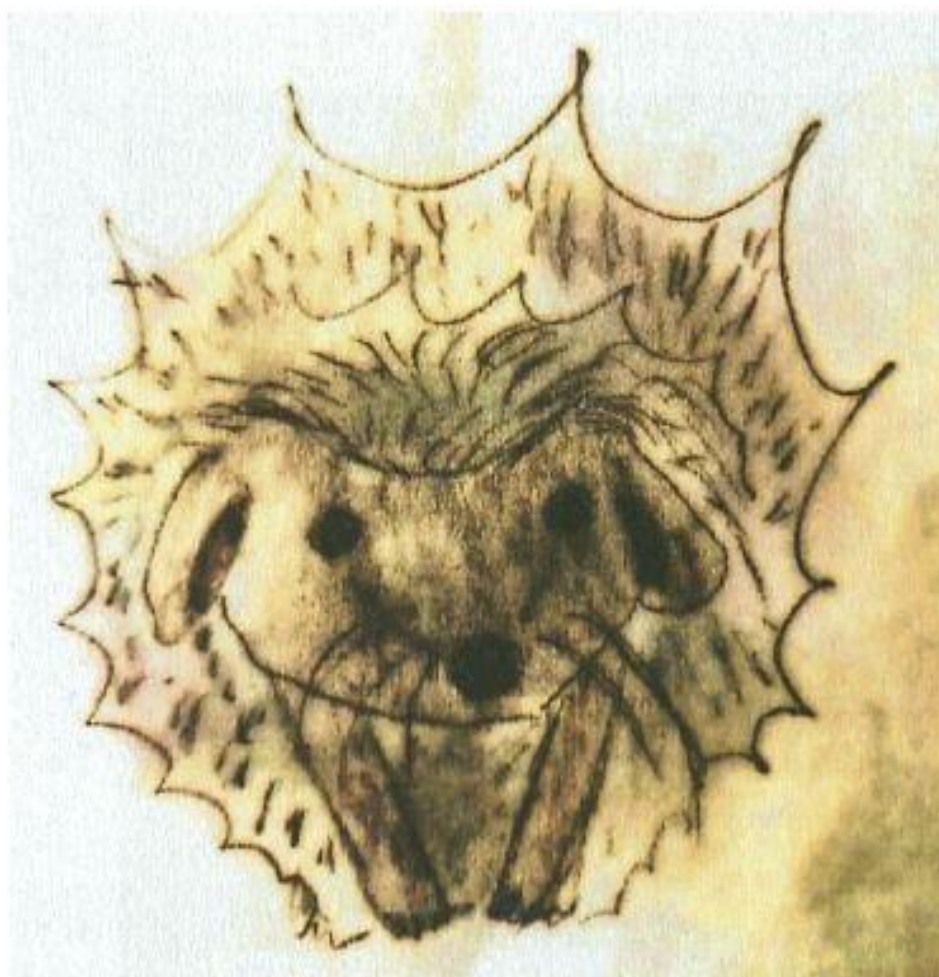
2020. június 01.

Sün Petike 2072.

*Szúrós tüskés vagyok, s a fülem lóghat,
fekete gombszemem fényes kis nyugalom,
mosolygok aranyosan, Sün Péter a nevem,
esti kerted titkos zugaiban van a helyem.*

2020. június 01.

Sün Petike 2 /Télen/ 2073

*Télen nagyon hideg van, anyuval alszom,
lényünk elcsendesül, testünk is nyugalom,
gombszemem is elrejttem, szívem lelassul,
kerted zugaiban most nem én, a tél az úr.*

2020. június 01.

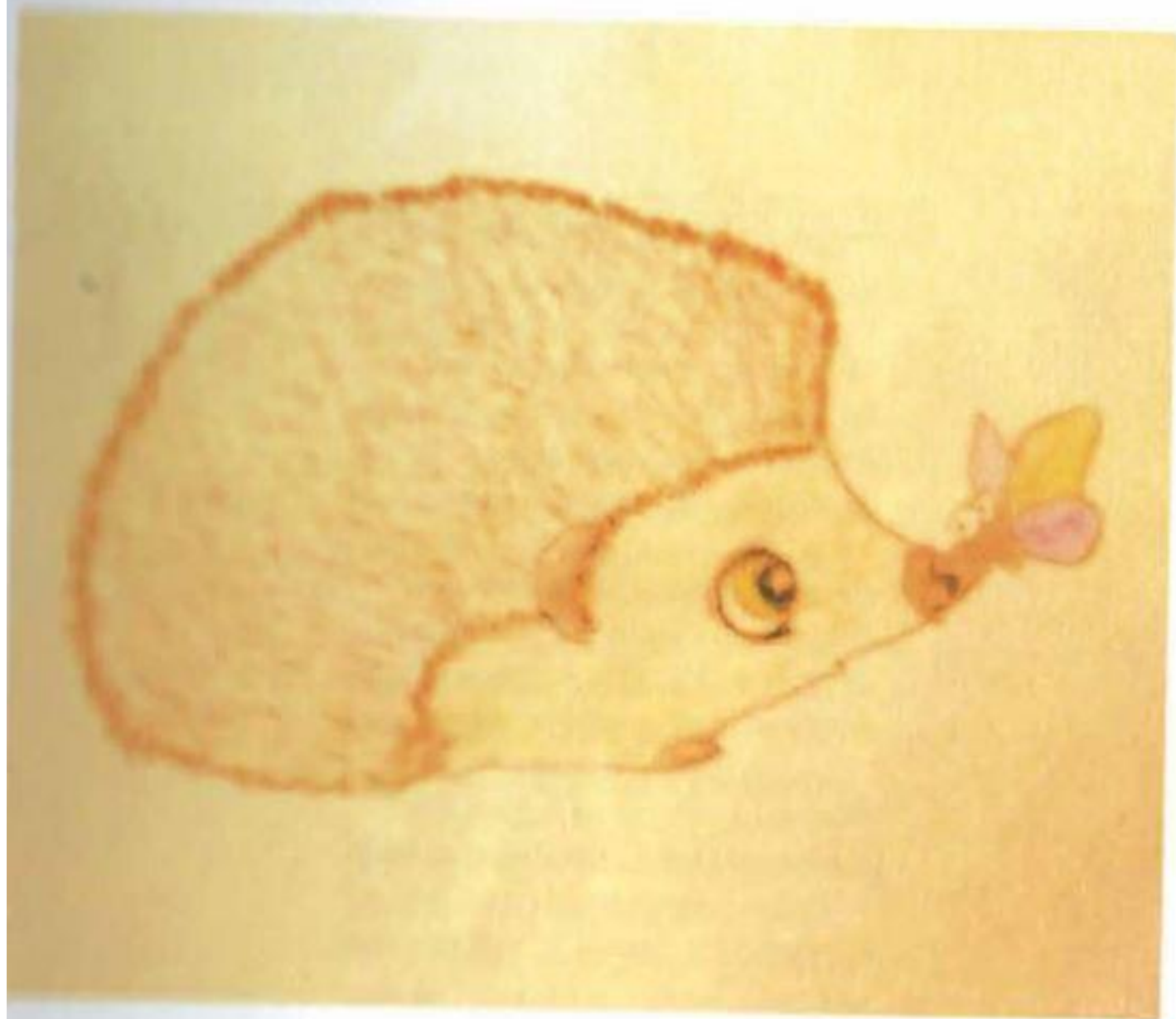
Süni úrfi a kertünkben 2106.

*Süni úrfi száraz avarban,
s most nem volt ő zavarban,
kutatott s keresett zajosan,
átvizsgált mindent alaposan.*

*Nem találta, amit keresett,
levelek között, ami leesett,
így aztán odébb állt fürgén,
mert alma nem lett a tuskén.*

2020. december 19.

Egy cinege pár kis története 2110

*Nem rég egy csendes őszi napon,
kertünk lakója lett egy cinege pár,
örömükben im csivíteltek nágyon,
gondolták, e hely épp rájuk vár.*

*Berepülték, nézték minden zugát,
milyen szép s jó lenne téli szállásnak,
Böbe nézte Kázmért a hites urát,
béreljenek e itt egy bokrot maguknak.*

*Melyik legyen, melyik legyen, kérdi,
a választáshoz Kázmér mind szemléli,
s lám íme a legszebb lesz az ő lakásuk,
tágas, biztonságos is, ez volt az álmuk.*

Majd történt egy szomorú napon,
hogy Böbe rosszul szállt le, vétett,
a korlát mellé röppent kis szárnyakon,
s így egy mély és szűk csőbe beesett.

Sírva csivített vergődött a mélyben,
de párja segíteni neki nem tudott,
lent ragadt a nedves szűk sötétben,
itt az életének vége, neki ez jutott.

De egyszer csak megjött egy ember,
a kertet ki ültette s szépíti álmaival,
hallja hangját, mit a félelem elnyel,
ments meg, s könyörög a fohászaival.

Böbe segítségére siet két vékony bottal,
ami a sötét mélységes cső végéig leér,
beszél hozzá, biztatja kedves halk szóval,
mely kető együtt az élettel most felér.

*Kázmér látja a nagy segítség fontosságát,
ő is csivitel lán szüntelen aggodalommal,
s érzi az embernek Böbe iránti jóságát,
bízik benne, hogy párjával lehet azonnal.*

*Sikerül im feljönni, a csőből kirebbenni,
de elgémberedve földre zuhan kicsi teste,
szíve a félelmet s a hálát egyszerre veri,
majd együtt elrepülnek, várja őket az este.*

*Azóta is a bokrok közt élnek vidáman,
csicsergésüket viszi a már hűvös szél,
gazdagok ők a hű szeretet birtokában,
és lassan megérkezik a zord hideg tél.*

2020. november 01- december 30.

Holló bácsi sétál 2115

*Éjfekete hosszú kabátkájához
fekete fényes csizmát húzott,
majd sétálni indult a tarlóhoz,
s csőrébe egy szalmaszálat dugott.*

*Elgondolkodott az őszi tájon,
fagyos köd csípte révedt szemeit,
az is eszébe jutott, hogy felszálljon,
fentről nézze meg a vidék szépségeit.*

*De lépkedő csizmája a földhöz köti,
ropog talpa alatt a sok szalmaszál,
így a földről az szürke eget kémleli,
s kelletlen bánatában jobb időkre vár.*

2021. január 15.

Szőnyeg manó 2119

*Egy szőnyeg manó mosolyog rád,
küldte őt neked a szerelmes arád,
szíve szerelmét közvetíti neked,
emlékeidben marad örökké veled.*

*Mosolya méz édes és oly csábító,
egyáltalán nem rossz és számító,
szőnyeg szőrében dobban szíve,
lelkednek ő a mosolyod kincse.*

2021. január 25

Rozika a téli erdőben 2128

Rozika, télanyó kislánya,
havas erdőt barangolva járja,
csodálja a hóval borított tájat,
estére a sétában jól el is fárad.

De addigra mindent megnézett,
szén szemű hóembert is épített,
nyuszinak adta a sárgarépat,
így a hóember kereshette az orrát.

Cinegét etetett apró magvakkal,
fenyőágon játszott a mókussal,
mogyorót is adott vacsorára neki,
a diót meg majd a fa alól elcseni.

Így telt el ez a mókás téli nap,
szép volt és oly békés e vasárnap,
hóban hancúrozva lassan elindult,
hiszen a pocakja meg is kordult.

Haza ért a hosszú csillogó úton,
lassan lépkedett, el ne csússzon,
anyukája már nagyon várta őt,
a téli világban járó kis tekergőt.

2021. február 12. Mátraháza

Téli álmából 2136

*Felébredt a barna macskáod,
el sem kezdett téli álmából,
rád mosolyog kedves fickód,
édes tüzes csókod vágyától.*

*Erős karjai lám óvnak téged,
szemeivel is buján kényeztet,
szívét adja minden nap néked,
kell ám neki, mint lélegzet.*

*Szép birodalmában fenséges ő,
tudja, hogy bundáját szereted,
Te vagy mellette az igazi nő,
s kettőtök közt tombol a szeretet.*

2021. február 23.

Csíkos kismalac 2141

*Csíkos malac az avarban,
most ne legyél ilyen zavarban,
ne rejtőzz sárga levelekbe,
hangosan szóljon visításod nesze.*

*Túrd a földet ormányoddal,
szálljon a hűs erdei étekfal,
kusajod a tölgyfa alatt hempereg,
mert makója a fáról, im, lepereg.*

*Dagonyázz a nedves sárba,
így nem lesz szőröd oly sárga,
nem lát majd meg senki sem,
vadhént így bújj el szelíden.*

2021. március 01. Babót

Sün Peti álma 2151

*Moha ágyon kis tüskés süni,
édes pihentető álmát keresi,
illetelmesen a mohaágyinak,
bemutatkozik a puhának,*

*A nevem Sün Péter az-az Peti,
ki a meleg puha ágyat kedveli,
színed is csupa zöld csodálat,
hiszem álmom veled varázslat.*

*Hát akkor most jó éjszakát,
magára húzza mohapaplanját,
álmában érett piros almát keres,
mely édesen savanyú és finom leves.*

*Hipp-hopp, becsukódik a szeme,
álomvilágban pillangó játszik vele,
a Hold s a csillagok vigyázzák,
hogy szép álmát el ne rabolják.*

2021. március 24.

Mókus udvarlás 2157

Adj egy csókot kedvesem,
mert elugrok, ha nem!
Nem adok kicsi mókusom,
nincs még meg a bizalom.

És ha mogyorót hozok,
csókot akkor talán kapok?
Na, majd ha meglátom,
mennyi a mogyoró barátom.

Tudod mit, nem is kell csók,
ahol van pókfiáló, ott van pók,
Akkor nem is adok csak puszit,
ha elhozod a barátod a nyuszt.

A nyúl otthon marad életem,
azt üzeni, neki ez veszedelem.
Így nincs se puszi se csók,
legfeljebb egy aranyos bók.

Akkor sajnálom, én haza megyek,
vagyok én olyan karakán gyerek.
Én meg keresek egy másik srácot,
aki majd elhordja a nadrágod.

2021. április 11

Gomba fiú és barátai 2184

*Tágas zöldellő réten madárka csicsereg,
magában a gomba fiú hús szélben didereg.
Egyedül nézelődik a végtelen tájban,
gondolatai elmerülnek a nagyvilágban.*

*Két kispajtás lassan éppen arra jár,
gomba fiúknak sóhaja feléjük száll,
rossz egyedül lenni, társ kellene neki,
hívó szavait a közeledők felé intézi.*

*Gyertek legyünk barátok, s játszunk,
gyenge esőben majd együtt megázunk,
rólam messzebbre láttok majd a réten,
most itt a lehetőség, de nem lesz télen.*

*Csiga Pali és Katica Peti pajtiságot köt,
gomba kalapjáról hallgatják a zenész tücsköt,
mindjárt másabb az együtt töltött idő,
mindenki boldog még a sötét este nem jó.*

2021. október 19.

A nyuszi és a répa 2205

*Szia, édes répa, köszönt a nyuszi,
itt az orrodra egy forró puszi,
de vigyáz, kívánlak nagyon,
hímm, bekaplak, ízlellek vakon.*

*Nyelvem érinti finom testedet,
ízéd vad édességgel kényeztet,
tőled egyszerűen majd elájulok,
s a boldogság felé így szárnyalok.*

*Nem is kellene sohasem más már,
bárcsak répákkal lenne tele a határ,
mindég kedvemre tömhetném a hasam,
s nem gondolkodnék éhen egymagam.*

2022. január 08

A hóember álma 2220

*Kispatak csorgadozó vize mellett pici tócsa,
megszólítja az iramodót, megállnál egy szóra?
Én is szeretnék hozzátok tartozni, s futni,
a világ végénél a mélykék tengerbe jutni.*

*A télen még Pannika gyűrt hóembert belőlem,
de ide ért a jó idő és vizes lett az udvar tőlem,
majd kicsorogtam melléd, s megfogott e mélyedés,
itt ragadtam, de ez a hely most már nem mesés.*

*A kispatak nem méltatta válaszra sem őt,
rá sem pillantott, meg sem nézte a kérlelőt.
Majd a Napocska úgy döntött segít könnyes baján,
az égbe emelte, s bodros hab lett az esőfelhő alján.*

*Ezután a kedves déli szellő jött, hogy segítsen,
elkísérte a felhőt a tenger partjáig szelíden.
Ott az égből egyenest a hullámok közé hullott,
hóemberünk a tengerbe a pataknál gyorsabban így jutott.*

*Mindig van remény, csak lásd meg a lehetőséget,
ne kérlelj s könyörögj, leld meg az égi bőséget,
sorsodat mely a tiéd mindég vedd saját kézbe,
s hamarabb eléred az álmod, ha teszel is érte.*

2022. március 23. Mátraháza

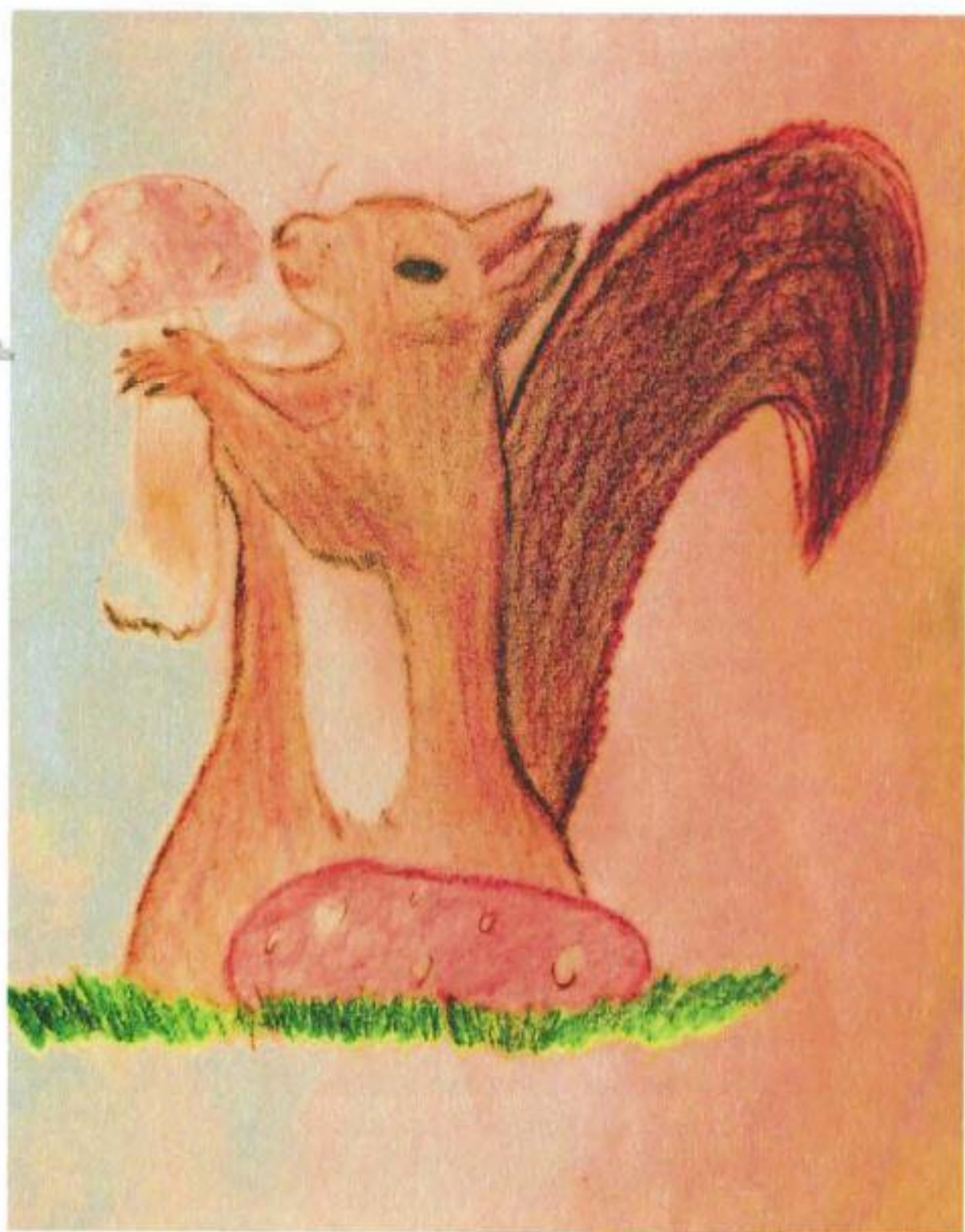
Mókus Mihály piros gombája 2230

*Gyere ide, neked szedtem, vedd el,
ha most nem eszed, raktáradba tedd el,
piros kalapját megláttam az avarban,
rögtön rád gondoltam, de ne légy zavarban.*

*Úgy gondolom nagyon zamatos ez a gomba,
bele is ugrott fonott kosaramba egy szóra,
most neked adom, ajándéku! fogadd el,
ha nem kell ajándékom, akkor szaladj el!*

2022. június 18. Mátraháza

Zöld manó 2246

*Él az erdei világban egy kis manó,
ki mindenhol zöld színű s csábító,
mosolya kedves, buja életet fakaszt,
szemének tekintete ébreszti a tavaszt.*

*Zöld manó, Moha ország piciny királya,
birodalmát minden nap hűen be is járja,
ruhája apró virágok és élénk fűszálak,
vándor botja varázsvesszeje a csodának.*

*Jó manóként gondja van a világra,
kedvence az erdő sok-sok apró virága,
szíve repdes amikor a nefelejcs nyílik,
s az erdő moháján a Nap fénye felsejlik.*

*Puha száraz avarban gázol pici lába,
ahogy az erdő sűrű rengetegét járja,
agyában zöld mohá a párna s a dunna,
szereti, mert illatos és olyan pihe puha.*

*Az egész nagy világ a tágas otthona,
el is fárad estére, ami nem is csoda,
kicsi faág házikóban tér nyugovóra,
majd reggel onnan indul hosszú útra.*

2023.január 25. Mátraháza

Mesék:

1. 42 Kászka /Mese/
2. 375 Történet két pici mókusról. Az ősz és a karácsony
3. 431 Mókusok. A tavasz
4. 485 Tücsökzene
5. 1056 A pók buta vágya
6. 1296 Kertem mókusa
7. 1620 Madár etetés
8. 1764 Egyszer volt hol nem volt
9. 1777 Katica Peti és Rózsa Rozál
10. 1945 Este a macskómmal
11. 2001 A barna macskóval
12. 2014 A barna macskóval 2
13. 2026 Gomba Terike és Gomba Ferike
14. 2046 Piroska és a farkas
15. 2053 Maci Lacika s Etusa
16. 2062 Őlelő szorosan
17. 2069 Kékszemű róka kutya
18. 2070 Pihenő fekete párduc
19. 2071 Oroszlán pár
20. 2072 Sün Petike
21. 2073 Sün Petike 2 /Téli/
22. 2106 Sün úrfi a kertünkben
23. 2110 Egy cinege pár kis története
24. 2115 Holló bácsi sétál
25. 2119 Szőnyeg manó
26. 2128 Rozika a téli erdőben
27. 2136 Téli álomból
28. 2141 Csíkos kismalac
29. 2151 Sün Peti álma

- 30. 2157 *Mókus udvarlás*
- 31. 2184 *Gomba fiú és barátai*
- 32. 2205 *A nyuszi és a répa*
- 33. 2220 *A hóember álma*
- 34. 2230 *Mókus Mihály piros gombája*
- 35. 2246 *Zöld manó*

1.500

© Deák László Sándor
Minden jog fenntartva!

ISBN 978-615-01-9986-3

Készült:
Könyvműhely.hu

